

Arrest

nr. 238 391 van 10 juli 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 november 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 7 november 2018 België is binnengekomen, diende op 12 november 2018 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 25 november 2015 en 25 februari 2016 in Duitsland (Eurodac).

1.2. Op 22 oktober 2019 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 23 oktober 2019 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 12/11/2018
Overdracht CGVS: 17/07/2019*

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming organiseerde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 11 september 2019 een persoonlijk onderhoud van 9u20 tot 13u00. U werd doorheen het onderhoud bijgestaan door een tolk het Dari en het Farsi machtig. Uw advocaat, meester Jelic (voor De Troyer) was aanwezig voor de gehele duur van het onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van Qala Goosha in Herat, waar u zo'n zeven jaar gewoond hebt.

De familie van uw vader waren allemaal smokkelaars, en vijanden van uw vader hebben hem op een bepaald moment gedood. Daarop trouwde de broer van uw vader met uw moeder (ze werd zijn tweede vrouw), waarop jullie zonder de eerste vrouw naar Iran gingen. U woonde zo'n elf jaar in Iran in de steden Mashad en Isfahan. U lag evenwel overhoop met uw stiefvader en de situatie voor Afghanen in Iran was niet goed, dus u besloot om naar Europa te komen.

U verliet Iran in de loop van 2015, en kwam in het najaar van 2015 aan in Duitsland, waar u om internationale bescherming verzocht. Uw verzoeken werden evenwel afgewezen in 2016 en 2018. Daarop kwam u naar België op 7 november 2018, waarop u ook hier om internationale bescherming verzocht op 12 november 2018. Ter staving van uw relaas legt u voor: kopieën van een Afghaans familiepaspoort, een Iraans rijbewijs voor een riksja, een Iraans huurcontract, en de enveloppe waarin deze zaken u werden toegestuurd. Uw advocaat stuurde ook nog een aantal opmerkingen omtrent de noties van het onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Afghaanse nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielerprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielerelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke verzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken.

Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de

Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Afghaanse nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Afghanistan te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Afghaanse nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

Er kan in dit kader ten eerste aangestipt worden dat u geen enkel authentiek stuk dat tot bewijs van uw voorgehouden Afghaanse nationaliteit kan dienen, kon voorleggen, waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 7). U presenteerde een kopie met uittreksels uit een Afghaans paspoort, en een Iraans rijbewijs voor een riksja (document 1 en 2), waar evenwel een aantal aantekeningen bij te maken vallen. Dit laatste kan primo vanzelfsprekend uw voorgehouden nationaliteit niet aantonen daar het niet specifiek bedoeld is voor bijvoorbeeld Afghanen in Iran, maar gewoon een kaart voor het gebruik van een voertuig “voor iedereen” (CGVS p. 3) betreft, waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 6, 7). U merkt hier trouwens ook over op dat het document niet uw correcte leeftijd zou vermelden, en dat u niet weet wie het voor u maakte, verklaringen die doen twijfelen aan de echtheid van het document (CGVS p. 3).

Wat betreft secundo de kopieën uit het Afghaanse paspoort, kan vooraleerst aangestipt worden dat het slechts gaat om kopieën, die steeds onderhevig kunnen zijn aan het nodige knip- en plakwerk, waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 22). De kopieën zijn ook onvolledig, daar slechts de voorpagina's en één visumstempel werden gekopieerd. Bovendien blijkt uit deze kopieën dat het gaat om een paspoort dat al vervallen is, met enkel een visumstempel uit 2013, waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 5). Het zou nochtans moeten gaan om vrij recente documenten, daar ze u een maand voor het interview werden toegestuurd (CGVS p. 6). Ook is het niet mogelijk om uit te maken of het werkelijk u is die in het paspoort wordt afgebeeld bij de kinderen van de houder van het paspoort, op basis van de bijgevoegde foto (het gaat om een substantieel jonger persoon en deel van het gezicht wordt door een stempel bedekt), waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 7). Ook is het zeer opvallend dat de man op wiens naam het paspoort staat, A.A. heet – dezelfde naam die u opgaf als zijnde van uw biologische vader die 12 geleden overleden zou zijn in Afghanistan (verklaring DVZ dd. 2 januari 2019, afdeling 13.). U verklaarde nochtans dat u naar Iran ging met de broer van uw vader (CGVS p. 9, 10). Verder ontbreekt ook enige vermelding van uw voorgehouden jongere zus Ai.A. op dit “familiepaspoort”, terwijl ze nochtans ook in Iran zou wonen (vergelijk verklaring DVZ dd. 2 januari 2019, afdeling 17 met document 1).

Bovendien gooit u tertio ook nog roet in het eten door te stellen dat A. niet uw echte achternaam is. U verklaart dat de familienaam eigenlijk origineel N. was, maar u deze van de Iraanse autoriteiten moest wijzigen bij het aanmaken van het paspoort (CGVS p. 8). Zodoende vermeldt het enige document dat uw nationaliteit zou kunnen aantonen eigenlijk niet eens uw echte naam. Ook is het in dit kader zeer merkwaardig te noemen dat u stelt dat “ze” (Sjiïeten, Iraniërs) u zeiden dat u uw familienaam moest wijzigen voor het document, terwijl het nochtans om een paspoort gaat dat zou zijn uitgereikt in de Afghaanse ambassade in Iran, en dus niet door Iraniërs, waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 8).

Quarto gevraagd of u een taskara had in Afghanistan, antwoordt u eerst dat u dat had maar deze achtergelaten hebt. In één adem zegt u vervolgens dat uw vader dat had, en u het van uzelf niet weet, maar dat er wel een kopie zou zijn in het dorp in Afghanistan waar u van afkomstig was, iets wat ze in elk dorp zouden houden (CGVS p. 7). U spreekt uzelf dus meteen tegen. Bovendien klopt het niet dat in elk dorp in Afghanistan een dossier gehouden wordt over de inwoners daar (de Afghaanse staat heeft geen aanwezigheid in elk dorp, verre van); hooguit worden er registers gehouden in het districtscentrum.

De door u voorgelegde documenten, gelezen in de context van uw verklaringen, zijn dus allerminst van dien aard dat ze de door u voorgehouden nationaliteit aannemelijk kunnen maken.

Ten tweede kan er niet om de vaststelling heen dat u gedurende het onderhoud enkel Farsi sprak, terwijl u in het begin van het onderhoud had aangegeven Dari te zullen spreken (CGVS p. 2). U verklaarde nochtans dat u tot uw zeven dan wel uw elf jaar in Afghanistan woonde (verklaring DVZ dd. 2 januari 2019, afdeling 10.; CGVS p. 6), gedurende welke tijd u geacht kan worden de daar gangbare taal machtig geworden te zijn. Mocht u werkelijk een Afghaan zijn kan vermoed worden dat u naderhand ook nog in een Afghaanse sociale context bewogen zou hebben.

Het is dus totaal ongeloofwaardig dat u het Dari totaal niet machtig zou zijn, wat nochtans bleek gedurende het onderhoud. U werd hier al vroeg in het onderhoud op gewezen (CGVS p. 5, 6), waarop u beweerde dat het Herat-dialect woorden leent uit het Farsi (CGVS p. 6). Het werd evenwel al snel duidelijk dat u woorden met een verschillende betekenis in het Dari en Farsi, consequent in de Farsi-betekenis gebruikte. De weinige Dari-woorden die u gebruikte, gebruikte u enkel nadat deze eerst door de aanwezige tolk werden gebruikt.

U gebruikte ook bepaalde Farsi woorden (Fakofamil) die niet in het formele Farsi gebruikt worden, en zo een indicatie zijn dat u deze taal ook in intieme kring gebruikte (CGVS p. 12; nota's tolk toegevoegd aan de blauwe map). Hier gedurende het onderhoud op gewezen haalde u eerst aan dat u Farsi zou spreken omdat u vreesde dat de tolk geen Herat-dialect zou begrijpen, maar er op gewezen dat dit geen probleem was en gevraagd om Herati te spreken bleef u gewoon verder gaan in het Farsi tot het einde van het onderhoud (CGVS p. 12). U werd gedurende het onderhoud meermaals gewezen op deze zaken (CGVS p. 6, 12, 22).

Dat u voorhoudt minstens uw kindertijd in Afghanistan te hebben doorgebracht, maar enkel Farsi spreekt, is een sterke indicatie dat u geen Afghaan bent.

Het lijkt er ten derde trouwens ook op dat u uw werkelijke religieuze overtuiging probeert te verhullen, mogelijk in een poging uzelf te distantiëren van uw vermoedelijk Iraanse identiteit. Zo legt u een aantal vreemde verklaringen af over de Soennitische strekking van de Islam, alsook de Sjiitische kijk daarop. Er is supra al aangestipt dat u beweerde dat u van de Iraniërs de naam "N." niet mocht gebruiken. Uw uitleg hiervoor was dat "de sjiieten niet in Mohammed geloven" en daarom niet zouden willen dat deze naam gebruikt wordt (CGVS p. 8), een geheel absurde verklaring daar de naam Mohammed, Mohammadi etc. courant voorkomt in Iran. Bovendien, zelfs Soennieten die Sjiieten als afvalligen beschouwen, beschuldigen hen er niet van dat ze niet in Mohammed geloven als de Profeet tout court. Daarop gaat u verder op hetzelfde elan door te stellen dat Sjiieten twaalf kaliefen erkennen en Soennieten vier, maar dat er wel 224000 profeten zouden zijn in de soennitische Islam, en dat mullah's en sheiks in deze sekte talismans maken en mirakels doen (CGVS p. 17). Hoewel er referenties terug te vinden zijn die verwijzen naar 224000 profeten voorafgaand aan Mohammed, lijkt dit geen strijdpunt tussen de twee sektes, en uw verwijzing naar sheiks en mullahs die mirakels doen lijkt moeilijk verenigbaar met de fundamentalistische Soennitische islam die de laatste decennia beleden wordt in Afghanistan. Het lijkt er kortom sterk op dat u zaken probeert uit te vinden om uw werkelijke achtergrond te verhullen.

Ten vierde bleek uw kennis over de leefwereld van Afghanen in Iran maar gering en fragmentarisch. Primo, bevraagd over Afghanen die in Iran gerekruteerd worden om te gaan vechten in Syrië, kon u bijvoorbeeld niet zeggen hoe de groep waarin de Afghanen gerekruteerd worden heet, noch waarnaar ze vernoemd is, noch of er bepaalde plaatsen zijn waar ze actief zijn of mee geassocieerd zijn (CGVS p. 13). Deze zaken zijn nochtans allemaal nauw verweven: Afghanen (met name de Sjiitische Hazara) worden gerekruteerd in de "Fatemiyoun"-brigade, met als voornaamste (voorgehouden) motivering het beschermen van Sjiitische schrijnen in Syrië, onder meer deze bij het graf van Zaynab, dochter van Ali en Fatima (vandaar de naam van de brigade). Mocht u werkelijk nauwe banden onderhouden hebben met mensen die bij deze brigade gingen, zoals u voorhoudt (CGVS p. 12, 13), en mocht u werkelijk midden de Afghaanse gemeenschap in Iran hebben gestaan, kan verwacht worden dat u dit geweten zou hebben.

Secundo legde u totaal onsamenhangende, verwarrende en ronduit niet correcte verklaringen af over de mogelijke verblijfsdocumenten voor Afghanen in Iran. U stelt eerst dat welke documenten Afghanen krijgen, volledig afhankelijk is van de stad waar ze verblijven, waarbij ze in Tehran enkel paspoorten (lees visums) uitreiken, en in bvb. Mashad kaarten (CGVS p. 4). Dit klopt gewoon niet, de verblijfsdocumenten die Afghanen in Iran kunnen krijgen hangt eerder af van de periode waarin ze naar Iran kwamen, de vraag of ze continue hun status bleven vernieuwen, en of ze eventueel hun "amayesh" verblijfskaarten ruilden voor een systeem van hernieuwbare visa. Er is geen geografisch onderscheid.

Tertio verklaarde u dat Afghanen om te reizen binnen Iran, een "papier" bij de gemeente moeten gaan halen, maar u verklaarde de naam hiervan niet te kennen en verklaarde dat niemand dit deed (CGVS p. 10, 11). Nochtans blijkt dat bijvoorbeeld houders van een amayesh-kaart zich hiervoor niet naar "de gemeente" maar wel naar de BAFIA (Bureau Aliens and Foreign Immigrants Affairs) moeten richten. Gevraagd welke naam de verblijfskaarten voor Afghanen hadden, bleef u steken in het generische mohajerkaart (immigranten/vluchtelingenkaart) (CGVS p. 21), in plaats van deze correct als Amayesh-kaarten te benoemen.

Ook uw verklaring als zouden deze er steeds hetzelfde uitzien (CGVS p. 22), klopt niet daar ze steeds worden heruitgegeven met een andere kleur. Ook uw verklaring als zou deze slechts halfjaarlijks geldig zijn is niet juist; de geldigheid is variabel per uitgifteronde.

Aansluitend hierop lijkt het quarto ook zo dat u blijkbaar de naam van de BAFIA niet kent; gevraagd waar kennissen van u met verblijfskaarten deze moesten halen of vernieuwen, kon u enkel aangeven dat het “een verre plaats” was (CGVS p. 21). Dit dient nochtans te gebeuren bij de BAFIA, dan wel bij de private onderaannemers gekend als kefalat.

Quinto bevraagd over Afghaans entertainment en televisie waar u naar keek in Iran, slaat u de bal een aantal keer danig mis. Bevraagd over het programma Shabkhand, stelt u dat dit werd uitgezonden op TOLO of Ariana (CGVS p. 14), terwijl het een 1TV programma is. U omschrijft GEM TV, een Turkse Perzisch- talige zender, als Afghaanse zender waar men mogelijk Afghan Star uitzond, of anders op Ariana (CGVS p. 13). Nochtans werd dit programma geproduceerd door en uitgezonden op TOLO. Gevraagd naar winnaars van dit programma, verwijst u naar een “Ali Ali”, die zeven of acht jaar terug gewonnen had (CGVS p. 14). De best passende kandidaat, Ali Saqi, won 4 jaar geleden. U verwijst naar een winnaar uit Herat genaamd Javid, met een baard (CGVS p. 14). De enige winnaar genaamd Naveed (wederom best passende naam) blijkt evenwel geen baard te hebben gehad. Het klopt dan wel dat Jamal Mobarez won met een rap-lied zoals u aangaf (CGVS p. 14), maar dat gebeurde na uw vertrek uit Iran en komst naar Europa en is dus geen indicatie dat u in Iran in de Afghaanse gemeenschap leefde.

Ten vijfde bleek ook uw kennis over uw voorgehouden land van nationaliteit Afghanistan, eerder beperkt. Primo, over uw vreemde verklaringen over de taskara is supra al uitgeweid.

Secundo lijkt u niet op de hoogte van de administratieve onderverdeling van Afghanistan in provincies en districten. Uitdrukkelijk bevraagd stelt u dat Afghanistan onderverdeeld is in provincies, regio's, districten, en dorpen, waarbij een regio kleiner of gelijk is aan een provincie (CGVS p. 19). Dit klopt natuurlijk niet, daar in Afghanistan er enkel provisijs en districten zijn. Aansluitend hierop gevraagd waar u geboren werd, verklaart u dat u afkomstig zou zijn van de vilayat Sabour dan wel Khoryoum (CGVS p. 8, 9) – lees provincie Sabour of Khoryoum. Nochtans verklaart u gelijktijdig afkomstig te zijn van Herat (CGVS p. 8, 9), de naam van zowel een provincie en district in gelijknamige provincie. Uiteindelijk verklaart u daarop “ik weet dat allemaal niet ik hoorde deze dingen” (CGVS p. 9). Later verklaart u dan dat u uit de provincie Khoryoum, district Sebool komt, en weinig weet over Afghanistan (CGVS p. 19). De genoemde plaatsen zijn onbestaand in Herat en Afghanistan.

Uw geografische kennis van Afghanistan in zijn geheel lijkt tertio eerder beperkt. Bevraagd over de grote steden in het land, noemt u eerst een aantal provincies, om uiteindelijk uit te komen bij Herat, Kabul, Mazar e Sharif, en Laghman als kleinere stad (CGVS p. 18). Laghman is nochtans geen stad, enkel een provincie. Bestaande steden van dezelfde grootte als Herat (Kandahar, Kunduz, Jalalabad, Ghazni) kwamen blijkbaar niet in u op. Gevraagd welke provincies naast Herat liggen, verwijst u naar Farah, Kabul en Ghazni (CGVS p. 19). Enkel Farah ligt naast Herat, de andere twee aan de andere kant van Afghanistan.

Quarto, gevraagd wat de belangrijkste weg van Afghanistan is, blijft u het antwoord schuldig, en verwijst u vaag naar een brug waar veel verslaafden zouden leven (CGVS p. 19). Nochtans is de belangrijkste weg van Afghanistan welgekend: de zogenoemde Ring Road (of nationale snelweg 01), de historische en vandaag opgekalefaterde enige snelweg die heel Afghanistan omspannt.

Quinto, gevraagd naar de verschillende etnieën binnen Afghanistan, slaagt u erin om de grootste etnie te vergeten, de Pashtoun (CGVS p. 9).

Sexto gevraagd enkele bekende Afghaanse atleten te noemen, kan u enkel verwijzen naar ene “Ali”, de nieuwe Bruce Lee (CGVS p. 15). Mogelijk bedoelt u Abbas Alizada, geen (formele) atleet maar heden een acteur, inderdaad bekend door zijn fysieke gelijkenis met Bruce Lee. Voor het overige somt u ook nog Ahmad Shah Massoud en Ahmed Zaher op (CGVS p. 15), respectievelijk een warlord en een charmezanger – geen atleten, wat u later zelf ook aangeeft. U verwacht daarop (vermoedelijk) de voornoemde rapper Jamal Mobarez met MMA-vechter Baz Mohammad Mobariz (CGVS p. 15). Dat u in deze context trouwens niet op de naam Rohullah Nikpai kon komen (CGVS p. 16), de enige Olympische medaillewinnaar in recente Afghaanse geschiedenis, is merkwaardig.

Septimo, bevraagd over allerhande machthebbers, politici, en dergelijke meer, gaat u ook danig de mist in. U omschrijft de belangrijkste tegenstander van Ghani tijdens de recente verkiezingen als ene Musawi Musawi, die later een modellencarrière had (CGVS p. 16). Het is onduidelijk op wie u doelde, maar u wist dus alleszins niet dat de belangrijkste tegenstander van Ghani, Abdullah Abdullah was (de enige gelijkenis zijnde de dubbele naam). Wie voor Karzai de macht had in Afghanistan kon u niet zeggen, en u gokte verkeerdelijk dat het mogelijk een Hazara was (CGVS p. 16). Dit klopt natuurlijk niet, daar de taliban toen de macht hadden, vijanden van de Hazara (zeker toen). Over Ismail Khan, beruchte warlord en later provinciegouverneur in Herat, wist u niets te zeggen, en Hekmatyar kon u enkel vaag als “een persoon van autoriteit” omschrijven (CGVS p. 20).

Octavo mist u ook het doel op essentiële punten betreffende de recente geschiedenis van Afghanistan. Zo wist u geen coherent antwoord te vormen op de vraag waarom er buitenlandse troepen zijn in Afghanistan, en kwam u er uiteindelijk op uit dat de Amerikanen het land wouden overnemen voor basissen en troepen stuurden nadat de taliban Kunduz hadden overgenomen. Uiteindelijk dient u toe te geven dat u geen specifiek incident voor de geest kon halen dat zou verklaren waarom er buitenlandse troepen aanwezig zouden zijn in Afghanistan (CGVS p. 18). Het onderhoud voor het CGVS vond nochtans plaats op de geladen datum 11 september, en u verwijst zelf later naar dit incident zonder de link te maken met de aanwezigheid van buitenlandse troepen in Afghanistan (CGVS p. 19). Van de Noordelijke Alliantie (wiens leider Ahmad Shah Masoud u eerder verkeerdelijk omschreef als president van Afghanistan; CGVS p. 15) had u enkel vaag gehoord, en u kon de link met de voornoemde Masoud niet leggen (CGVS p. 20). De opkomst van de taliban situeerde u 40 of 50 jaar terug in de tijd (CGVS p. 20), een misrekening van enkele decennia, en van hun leider Mullah Omar stelde u enkel vaag dat hij “van een vliegtuig was gehaald” (CGVS p. 20). Gevraagd of er voor de Amerikanen ooit andere landen waren die soldaten naar Afghanistan stuurden, gokte u van niet (CGVS p. 20). Nochtans weet vrijwel elke Afghaan dat ook de Sovjetunie een tijdlang tekeer ging in Afghanistan, en een eeuw voor hen het Britse rijk.

Ten zesde kan er ook nog op gewezen worden dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw voorgehouden komst van Afghanistan naar Iran. Zo verklaarde u voor de DVZ nog dat u tot uw elf jaar oud in Afghanistan woonde (verklaring DVZ dd. 2 januari 2019, afdeling 10.), maar voor het CGVS verklaarde u dat dit maar zeven jaar was (CGVS p. 6). Daarop gevraagd gedurende welke periode u dan op welke plaatsen woonde in Iran, kan u enkel antwoordden dat u in Mashad en Isfahan woonde, zonder te kunnen verduidelijken waar u wanneer woonde (CGVS p. 6).

De informatie waarop bovenstaande argumenten is gebaseerd werd toegevoegd aan de blauwe map.

De opmerkingen die u nastuurde omtrent de noties van het onderhoud zijn niet van dien aard om deze veelheid aan elementen contra uw voorgehouden nationaliteit te weerleggen. Ze slaan ook slechts op details, en lijken geen van de bovenstaande argumenten te weerleggen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de provincie Herat en daadwerkelijk over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over nationaliteit kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 11 september 2019 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud zelfs uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Afghaanse nationaliteit (CGVS p. 22).

U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS p. 2).

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggedleid naar Afghanistan, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Afghaanse nationaliteit beschikt”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

“Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Na een korte theoretische toelichting, licht verzoeker toe als volgt:

“II.1.4 Verwerende partij hecht geen geloof aan de Afghaanse nationaliteit van verzoekende partij, ze verwijt haar geen originele stukken voor te leggen als bewijs van haar nationaliteit:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij kon inderdaad geen originele documenten voorleggen gewoonweg omdat het verboden is om per post originele document op te sturen. Zij kon wel een kopie van haar Afghaans paspoort voorleggen als bewijs van haar identiteit en nationaliteit. Dat verwerende partij dit zondermeer aan de kant schuift, louter omdat het een kopie betreft, is dan ook niet ernstig.

Er werd aan verzoekende partij tevens gevraagd of zij in het bezit is van een Taskara.

Verzoekende partij heeft zelf nooit een taskara aangevraagd. Zij weet enkel met zekerheid dat haar vader een taskara had, zij weet niet of haar vader ook ooit een taskara heeft aangevraagd voor haar.

II.1.5. Vervolgens verwijt verwerende partij verzoekende partij geen Dari te spreken en tijdens het gehoor enkel Farsi te hebben gesproken:

[citaat bestreden beslissing]

Hetgeen verwerende partij beweert, klopt helemaal niet. Verzoekende partij is afkomstig uit Qala Qoosha in Herat, waar het Herat dialect gesproken wordt. Tijdens de bespreking van huidige beslissing bevestigde de tolk eveneens dat verzoekende partij het Herat dialect sprak. Uiteraard is verzoekende partij vloeiend in Farsi, zij heeft een groot deel van haar leven namelijk in Iran gewoond. Maar zij kan weldegelijk tevens het Herat - dialect, die enkel in dat specifieke regio in Afghanistan gesproken wordt. Hoe verklaart verwerende partij dan de kennis van verzoekende partij van dat dialect indien zij niet van daar afkomstig zou zijn?

II.1.6 Verwerende partij stelt tevens geen geloof te hechten aan de soennitische geloofsovertuiging van verzoekende partij.

Verzoekende partij is opgegroeid in Iran en heeft haar geloof ook anders beleefd dan de meeste Afghanen die in Afghanistan opgroeien. Zij is een soenniet en kon over het geloof enkel hetgeen vertellen dat zij van haar vader had gehoord. Zij heeft haar geloof niet op een andere - diepzinnige - manier beleefd.

II.1.7. Tenslotte stelt verwerende partij dat de kennis van verzoekende partij over de Afghaanse vluchtelingen in Iran in vraag.

Verzoekende partij is op een jonge leeftijd naar Iran verhuisd met haar vader. Hoe de documenten er aangevraagd werden, weet zij niet helemaal zeker, gezien alles geregeld werd door haar vader.

Zij heeft alles wat zij zich nog kon herinneren over haar leven in Iran uiteengezet tijdens het gehoor.

Verwerende partij verwijt verzoekende partij tevens beperkte kennis te hebben over Afghanistan. Dit hoeft echter niet te verbazen. Zij is immers op 7 jarige leeftijd vertrokken uit Afghanistan en is er nooit meer teruggekeerd. Verzoekende partij is nooit naar school geweest en kan een beetje lezen en schrijven omdat haar moeder haar dat heeft geleerd. Verwerende partij kan dan ook geen encyclopedische kennis van verzoekende partij verwachten.

II.1.8. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.9. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan de herkomst en het asielrelaas.

II.1.10. De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

II.1.11. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen."

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van nationaliteit van een verzoeker om internationale bescherming of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen of verzoeker de bescherming van dit land kan invoeren en of hij geldige redenen kan aanvoeren om te weigeren er zich op te beroepen.

Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal echter bij dat verzoeker zijn voorgehouden Afghaanse nationaliteit niet aannemelijk maakt. De Raad wijst er hierbij op dat het de verantwoordelijkheid van de verzoeker is om zijn beweerde identiteit, nationaliteit en land van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, indien ernstige juridische en materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door andere concrete en objectieve stukken en landeninformatie. Zoals hieronder zal worden vastgesteld, kan evenwel geen geloof worden gehecht aan verzoekers verklaringen betreffende zijn Afghaanse nationaliteit en zijn leven als Afghaanse vluchteling in Iran.

Vooreerst stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing terecht oordeelt dat verzoeker geen authentiek noch overtuigend stuk neerlegt ter staving van zijn voorgehouden Afghaanse nationaliteit. Verzoeker legde immers louter een kopie van uittreksels van een Afghaans familiepaspoot neer en een Iraans rijbewijs voor een riksja, waarbij terecht werd opgemerkt dat dit laatste document geen bewijswaarde heeft ter staving van verzoekers Afghaanse nationaliteit.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift voorhoudt dat hij geen originele documenten kan voorleggen ter staving van zijn nationaliteit omdat het verboden is om per post originele documenten op te sturen, merkt de Raad evenwel op dat dit een blote *post-factum* bewering betreft die aldus geen afdoende verklaring biedt voor verzoekers nalatigheid om zijn originele Afgaans familiepaspoot dan wel enig ander authentiek document ter staving van zijn identiteit en nationaliteit neer te leggen.

Verzoeker kan bovendien niet gevolgd worden waar hij in zijn verzoekschrift aanvoert dat de bestreden beslissing geen bewijswaarde toekent aan de door hem neergelegde kopie van uittreksels van een Afgaans familiepaspoot louter omdat het een kopie betreft. Uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt immers genoegzaam dat de commissaris-generaal van oordeel is dat geen bewijswaarde kan worden toegekend aan de door verzoeker neergelegde kopie van uittreksels van dit familiepaspoot door de pertinente en correcte vaststellingen dat (i) het document een kopie betreft, waarvan de inhoud en vorm gemakkelijk via knip- en plakwerk te fabriceren is, (ii) het bovendien een onvolledige kopie betreft, gezien enkel de voorpagina's en één visumstempel werd gekopieerd, (iii) het een paspoort betreft dat reeds vervallen is, met een visum uit 2013, terwijl het om een recent document zou moeten gaan, (iv) het op basis van de bijgevoegde foto niet mogelijk is om uit te maken of het verzoeker is die in het paspoort wordt afgebeeld bij de kinderen van de houder van het paspoort, gezien het op de foto gaat om een substantieel jonger persoon waarvan een deel van het gezicht door een stempel wordt bedekt, (v) het paspoort op naam van A.A. staat terwijl verzoeker deze naam opgaf als de naam van zijn biologische vader die evenwel twaalf jaar geleden zou overleden zijn in Afghanistan, (vi) verzoekers voorgehouden jongere zus Ai.A. niet vermeld wordt op het familiepaspoot, terwijl zij ook in Iran zou wonen, (vii) verzoeker verklaarde dat A. niet zijn echte familienaam betreft, doch dat deze eigenlijk N. betreft, zodat het enige document dat hij neerlegt ter staving van zijn nationaliteit betreft zijn echte naam niet vermeldt en (viii) bovendien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaring dat hij van Iraniërs zijn familienaam diende te wijzigen voor dit document, gezien het paspoort niet werd uitgereikt door Iraniërs doch wel door de Afgaanse ambassade in Iran. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift geen concrete noch dienstige argumenten aan die afbreuk kunnen doen aan voormelde vaststellingen.

De Raad benadrukt in deze dat de commissaris-generaal, en bijgevolg ook de Raad, de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde mogen ontzeggen wanneer deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit. Bij verwerping van de aangebrachte stukken, dient de commissaris-generaal niet aan te tonen dat ze vals zijn, maar volstaat het duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar zijn oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten. Gelet op voorgaande pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat de door verzoeker neergelegde kopie van uittreksels van het Afgaanse familiepaspoot onvoldoende bewijswaarde bezit ter staving van zijn Afgaanse nationaliteit.

Verder stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing terecht oordeelde dat verzoeker tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen aflegde met betrekking tot het bezit van een Afgaanse taskara die zijn Afgaanse nationaliteit zou kunnen staven. Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij nooit een taskara heeft aangevraagd, dat zijn vader een taskara had maar dat hij niet weet of zijn vader ooit een taskara heeft aangevraagd voor hem. De Raad wijst er evenwel op dat verzoeker eraan voorbijgaat dat de bestreden beslissing terecht vaststelde dat deze verklaring tegenstrijdig is met verzoekers eerdere verklaring tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij een taskara had in Afghanistan maar deze achtergelaten had (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 8, p. 7). Van verzoeker kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij coherente en eenduidige verklaringen aflegt met betrekking tot de relevante elementen van zijn verzoek om internationale bescherming, *quod non*. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift bovendien geen concreet noch dienstig verweer tegen de pertinente en correcte vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekers verklaringen over het bijhouden van kopieën van taskara's in Afghanistan ongeloofwaardig zijn. Artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet schrijft voor dat verzoeker alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk moet aanbrengen, waaronder zijn verklaringen en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Het ontbreken van bepaalde elementen vormt een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas, tenzij verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. De Raad merkt echter op dat dit *in casu* niet het geval is, gelet op voorgaande vaststellingen.

Aldus stelt de Raad vast dat de door verzoeker zijn Afgaanse nationaliteit niet middels authentieke of overtuigende stukken kan aantonen.

Bovendien oordeelde de bestreden beslissing op pertinente en correcte wijze dat verzoeker er middels zijn verklaringen, samen gelezen met de door hem neergelegde documenten, evenmin in slaagt om de door hem voorgehouden Afghaanse nationaliteit aannemelijk te maken.

De bestreden beslissing stelde terecht vast dat de geloofwaardigheid van de door verzoeker voorgehouden Afghaanse nationaliteit nog verder ondermijnd wordt door de pertinente en correcte vaststellingen dat (i) verzoeker gedurende zijn persoonlijk onderhoud enkel Farsi sprak, hoewel hij aangaf Dari te zullen spreken, (ii) hij tevens zijn werkelijke religieuze identiteit tracht te verhullen, gelet op zijn ongeloofwaardige verklaringen over de soennitische strekking van de islam en de sjiiitische kijk erop, (iii) zijn kennis over de leefwereld van Afghanen in Iran gering en fragmentarisch is, met name wat betreft zijn kennis over (a) Afghanen die in Iran gerekruteerd worden om te vechten in Syrië, (b) de mogelijke verblijfsdocumenten in Iran en (c) de wijze waarop deze worden uitgereikt en de modaliteiten van deze documenten, (d) de naam van de instantie die deze documenten uitreikt en (e) Afghaans entertainment en televisie waar hij naar keek in Iran, (iv) zijn kennis over zijn voorgehouden land van nationaliteit, Afghanistan, tevens beperkt is gelet op (a) verzoekers ongeloofwaardige verklaringen over de taskara, (b) zijn lacunaire kennis over de administratieve onderverdeling van Afghanistan in provincies en districten alsook (c) zijn lacunaire geografische kennis in het algemeen, (d) het feit dat hij de grootste etnie, de Pashtoun, niet vermeldde toen hem gevraagd werd naar de etnieën binnen Afghanistan, (e) zijn foutieve en lacunaire verklaringen over bekende Afghaanse atleten en (f) bekende machtshebbers en politici en (g) zijn lacunaire kennis met betrekking tot de recente geschiedenis van Afghanistan en (v) verzoeker verder tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn voorgehouden vlucht van Afghanistan naar Iran.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat hij weldegelijk Dari spreekt, zijnde het Dari-dialect uit Herat en dat de tolk bij de bespreking van de beslissing met verzoekers advocaat dit bevestigde, merkt de Raad op dat dit een blote bewering betreft, die niet gestaafd wordt door enige concrete elementen of gegevens. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt genoegzaam dat de aanwezige tolk aangaf verzoeker gedurende het hele persoonlijke onderhoud enkel Farsi sprak (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 8, p. 5 en 12). Het verweer in het verzoekschrift dat verzoeker een groot deel in zijn leven in Iran gewoond heeft, biedt geen afdoende verklaring voor deze vaststelling, nu hij verklaart dat hij Dari spreekt en de bestreden beslissing terecht oordeelde dat, gezien verzoeker nog enige tijd in Afghanistan heeft gewoond, kan worden verwacht dat hij de daar gangbare taal machtig is geworden en er bovendien kan worden aangenomen dat hij zich naderhand ook nog in een Afghaanse sociale context bewoog. Verzoekers verklaring dat hij het Dari machtig is blijft evenwel beperkt tot blote beweringen. De bestreden beslissing oordeelde terecht dat de vaststelling dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud enkel Farsi sprak, afbreuk doet aan zijn verklaringen inzake zijn Afghaanse nationaliteit.

Verzoekers verweer dat hij opgroeide in Iran, dat hij zijn geloof op een andere, niet diepzinnige, manier beleefde dan de meeste Afghanen die in Afghanistan opgroeien en enkel kan vertellen wat hij van zijn vader heeft gehoord, biedt bovendien geen afdoende verklaring noch verschoning voor verzoekers ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot de soennitische strekking van de islam en de sjiiitische kijk erop. De Raad merkt op dat verzoeker verklaart soenniet te zijn, dat hij van zijn vader dingen hoorde over zijn soennitisch geloof en dat hij als Afghaanse vluchteling in Iran heeft gewoond, waar hij onvermijdelijk in contact kwam met de sjiiitische kijk op het soenisme. Aldus kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker coherente en correcte verklaringen aflegt met betrekking tot zijn eigen religieuze overtuiging en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige en elementaire zaken hieromtrent. Gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing is dit evenwel niet het geval.

Verzoekers verweer dat hij op jonge leeftijd naar Iran is verhuisd en dat het bekomen van documenten werd geregeld door zijn vader, biedt geen afdoende verklaring voor verzoekers lacunaire kennis met betrekking tot de Iraanse verblijfsdocumenten voor Afghaanse vluchtelingen. De Raad merkt immers op dat dergelijke kennis essentieel is voor Afghaanse vluchtelingen die in Iran wonen zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker, die zelf als Afghaanse vluchteling in Iran verbleef en er in zich in een Afghaanse omgeving bewoog, correcte en gedetailleerde verklaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken met betrekking tot deze documenten. De Raad wijst er in deze evenwel op dat verzoekers kennis op dit punt foutief en nagenoeg onwetend is, gezien uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat hij niet eens bekend is met de officiële naam van deze Iraanse vluchtelingenkaarten, amayesh, noch met de naam van de instantie die deze kaarten uitreikte, BAFTIA (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 8, p. 11 en 21). Dergelijke lacunaire kennis over elementaire zaken in verband met deze verblijfsdocumenten is dan ook geheel niet aannemelijk en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen als Afghaanse vluchteling in Iran te hebben verbleven.

Verzoeker tracht verder zijn lacunaire kennis over Afghanistan te minimaliseren door aan te voeren dat hij nog zeer jong was toen hij Afghanistan verliet en dat hij bovendien ongeschoold is, zodat van hem geen encyclopedische kennis kan worden verwacht. De Raad wijst er in deze vooreerst op dat de bestreden beslissing op pertinente en correcte wijze heeft vastgesteld dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over het tijdstip waarop hij Afghanistan heeft verlaten. Bovendien merkt de Raad op dat van verzoeker, indien hij daadwerkelijk de Afghaanse nationaliteit heeft, redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij een betere kennis zou hebben van het land waarvan hij beweert de nationaliteit te hebben dan hetgeen hij bij het Commissariaat-generaal heeft tentoongespreid. Dienaangaande merkt de Raad op dat zelfs van een persoon met beperkte scholing redelijkerwijs kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde land van herkomst. De Raad benadrukt dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Verzoeker kan gevolgd worden waar hij stelt dat niet van hem kan worden verwacht dat hij een encyclopedische kennis heeft van Afghanistan, doch van verzoeker kan wel worden verwacht dat hij zijn bekendheid kan aantonen met het land waarvan hij beweert afkomstig te zijn, zelfs indien hij dit land reeds op jonge leeftijd verlaten heeft. Dit geldt te meer nu verzoeker beweert als Afghaanse vluchteling in Iran te zijn opgegroeid samen met zijn ouders en zich er in een Afghaanse omgeving bewoog, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat zijn ouders dan wel andere Afghanen hem zouden hebben ingelicht over essentiële elementen inzake de Afghaanse geschiedenis, cultuur, geografie, tradities en bekende personen.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Afghaanse nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke verzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Afghaanse nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Afghanistan te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Afghaanse nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

Er kan in dit kader ten eerste aangestipt worden dat u geen enkel authentiek stuk dat tot bewijs van uw voorgehouden Afghaanse nationaliteit kan dienen, kon voorleggen, waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 7). U presenteerde een kopie met uittreksels uit een Afghaans paspoort, en een Iraans rijbewijs voor een riksja (document 1 en 2), waar evenwel een aantal aantekeningen bij te maken vallen. Dit laatste kan primo vanzelfsprekend uw voorgehouden nationaliteit niet aantonen daar het niet specifiek bedoeld is voor bijvoorbeeld Afghanen in Iran, maar gewoon een kaart voor het gebruik van een voertuig “voor iedereen” (CGVS p. 3) betreft, waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 6, 7). U merkt hier trouwens ook over op dat het document niet uw correcte leeftijd zou vermelden, en dat u niet weet wie het voor u maakte, verklaringen die doen twijfelen aan de echtheid van het document (CGVS p. 3).

Wat betreft secundo de kopieën uit het Afghaanse paspoort, kan vooraleerst aangestipt worden dat het slechts gaat om kopieën, die steeds onderhevig kunnen zijn aan het nodige knip- en plakwerk, waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 22). De kopieën zijn ook onvolledig, daar slechts de voorpagina's en één visumstempel werden gekopieerd.

Bovendien blijkt uit deze kopieën dat het gaat om een paspoort dat al vervallen is, met enkel een visumstempel uit 2013, waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 5). Het zou nochtans moeten gaan om vrij recente documenten, daar ze u een maand voor het interview werden toegestuurd (CGVS p. 6). Ook is het niet mogelijk om uit te maken of het werkelijk u is die in het paspoort wordt afgebeeld bij de kinderen van de houder van het paspoort, op basis van de bijgevoegde foto (het gaat om een substantieel jonger persoon en deel van het gezicht wordt door een stempel bedekt), waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 7). Ook is het zeer opvallend dat de man op wiens naam het paspoort staat, A.A. heet – dezelfde naam die u opgaf als zijnde van uw biologische vader die 12 geleden overleden zou zijn in Afghanistan (verklaring DVZ dd. 2 januari 2019, afdeling 13.). U verklaarde nochtans dat u naar Iran ging met de broer van uw vader (CGVS p. 9, 10). Verder ontbreekt ook enige vermelding van uw voorgehouden jongere zus Ai.A. op dit “familiepaspoort”, terwijl ze nochtans ook in Iran zou wonen (vergelijk verklaring DVZ dd. 2 januari 2019, afdeling 17 met document 1).

Bovendien gooit u tertio ook nog roet in het eten door te stellen dat A. niet uw echte achternaam is. U verklaart dat de familienaam eigenlijk origineel N. was, maar u deze van de Iraanse autoriteiten moest wijzigen bij het aanmaken van het paspoort (CGVS p. 8). Zodoende vermeldt het enige document dat uw nationaliteit zou kunnen aantonen eigenlijk niet eens uw echte naam. Ook is het in dit kader zeer merkwaardig te noemen dat u stelt dat “ze” (Sjiïeten, Iraniërs) u zeiden dat u uw familienaam moest wijzigen voor het document, terwijl het nochtans om een paspoort gaat dat zou zijn uitgereikt in de Afghaanse ambassade in Iran, en dus niet door Iraniërs, waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 8).

Quarto gevraagd of u een taskara had in Afghanistan, antwoordt u eerst dat u dat had maar deze achtergelaten hebt. In één adem zegt u vervolgens dat uw vader dat had, en u het van uzelf niet weet, maar dat er wel een kopie zou zijn in het dorp in Afghanistan waar u van afkomstig was, iets wat ze in elk dorp zouden houden (CGVS p. 7). U spreekt uzelf dus meteen tegen. Bovendien klopt het niet dat in elk dorp in Afghanistan een dossier gehouden wordt over de inwoners daar (de Afghaanse staat heeft geen aanwezigheid in elk dorp, verre van); hooguit worden er registers gehouden in het districtscentrum.

De door u voorgelegde documenten, gelezen in de context van uw verklaringen, zijn dus allerminst van dien aard dat ze de door u voorgehouden nationaliteit aannemelijk kunnen maken.

Ten tweede kan er niet om de vaststelling heen dat u gedurende het onderhoud enkel Farsi sprak, terwijl u in het begin van het onderhoud had aangegeven Dari te zullen spreken (CGVS p. 2). U verklaarde nochtans dat u tot uw zeven dan wel uw elf jaar in Afghanistan woonde (verklaring DVZ dd. 2 januari 2019, afdeling 10.; CGVS p. 6), gedurende welke tijd u geacht kan worden de daar gangbare taal machtig geworden te zijn. Mocht u werkelijk een Afghaan zijn kan vermoed worden dat u naderhand ook nog in een Afghaanse sociale context bewogen zou hebben. Het is dus totaal ongeloofwaardig dat u het Dari totaal niet machtig zou zijn, wat nochtans bleek gedurende het onderhoud. U werd hier al vroeg in het onderhoud op gewezen (CGVS p. 5, 6), waarop u beweerde dat het Herat-dialect woorden leent uit het Farsi (CGVS p. 6). Het werd evenwel al snel duidelijk dat u woorden met een verschillende betekenis in het Dari en Farsi, consequent in de Farsi-betekenis gebruikte. De weinige Dari-woorden die u gebruikte, gebruikte u enkel nadat deze eerst door de aanwezige tolk werden gebruikt.

U gebruikte ook bepaalde Farsi woorden (Fakofamil) die niet in het formele Farsi gebruikt worden, en zo een indicatie zijn dat u deze taal ook in intieme kring gebruikte (CGVS p. 12; nota's tolk toegevoegd aan de blauwe map). Hier gedurende het onderhoud op gewezen haalde u eerst aan dat u Farsi zou spreken omdat u vreesde dat de tolk geen Herat-dialect zou begrijpen, maar er op gewezen dat dit geen probleem was en gevraagd om Herati te spreken bleef u gewoon verder gaan in het Farsi tot het einde van het onderhoud (CGVS p. 12). U werd gedurende het onderhoud meermaals gewezen op deze zaken (CGVS p. 6, 12, 22).

Dat u voorhoudt minstens uw kindertijd in Afghanistan te hebben doorgebracht, maar enkel Farsi spreekt, is een sterke indicatie dat u geen Afghaan bent.

Het lijkt er ten derde trouwens ook op dat u uw werkelijke religieuze overtuiging probeert te verhullen, mogelijk in een poging uzelf te distantiëren van uw vermoedelijk Iraanse identiteit. Zo legt u een aantal vreemde verklaringen af over de Soennitische strekking van de Islam, alsook de Sjiïtische kijk daarop. Er is supra al aangestipt dat u beweerde dat u van de Iraniërs de naam “N.” niet mocht gebruiken. Uw uitleg hiervoor was dat “de sjiïeten niet in Mohammed geloven” en daarom niet zouden willen dat deze naam gebruikt wordt (CGVS p. 8), een geheel absurde verklaring daar de naam Mohammed, Mohammadi etc. courant voorkomt in Iran.

Bovendien, zelfs Soennieten die Sjiieten als afvalligen beschouwen, beschuldigen hen er niet van dat ze niet in Mohammed geloven als de Profeet tout court. Daarop gaat u verder op hetzelfde elan door te stellen dat Sjiieten twaalf kaliefen erkennen en Soennieten vier, maar dat er wel 224000 profeten zouden zijn in de soennitische Islam, en dat mullah's en sheiks in deze sekte talismans maken en mirakels doen (CGVS p. 17). Hoewel er referenties terug te vinden zijn die verwijzen naar 224000 profeten voorafgaand aan Mohammed, lijkt dit geen strijdpunt tussen de twee sektes, en uw verwijzing naar sheiks en mullahs die mirakels doen lijkt moeilijk verenigbaar met de fundamentalistische Soennitische islam die de laatste decennia beleiden wordt in Afghanistan. Het lijkt er kortom sterk op dat u zaken probeert uit te vinden om uw werkelijke achtergrond te verhullen.

Ten vierde bleek uw kennis over de leefwereld van Afghanen in Iran maar gering en fragmentarisch. Primo, bevraagd over Afghanen die in Iran gerekruteerd worden om te gaan vechten in Syrië, kon u bijvoorbeeld niet zeggen hoe de groep waarin de Afghanen gerekruteerd worden heet, noch waarnaar ze vernoemd is, noch of er bepaalde plaatsen zijn waar ze actief zijn of mee geassocieerd zijn (CGVS p. 13). Deze zaken zijn nochtans allemaal nauw verweven: Afghanen (met name de Sjiitische Hazara) worden gerekruteerd in de "Fatemiyoun"-brigade, met als voornaamste (voorgehouden) motivering het beschermen van Sjiitische schrijnen in Syrië, onder meer deze bij het graf van Zaynab, dochter van Ali en Fatima (vandaar de naam van de brigade). Mocht u werkelijk nauwe banden onderhouden hebben met mensen die bij deze brigade gingen, zoals u voorhoudt (CGVS p. 12, 13), en mocht u werkelijk midden de Afghaanse gemeenschap in Iran hebben gestaan, kan verwacht worden dat u dit geweten zou hebben.

Secundo legde u totaal onsamenhangende, verwarrende en ronduit niet correcte verklaringen af over de mogelijke verblijfsdocumenten voor Afghanen in Iran. U stelt eerst dat welke documenten Afghanen krijgen, volledig afhankelijk is van de stad waar ze verblijven, waarbij ze in Tehran enkel paspoorten (lees visums) uitreiken, en in bvb. Mashad kaarten (CGVS p. 4). Dit klopt gewoon niet, de verblijfsdocumenten die Afghanen in Iran kunnen krijgen hangt eerder af van de periode waarin ze naar Iran kwamen, de vraag of ze continue hun status bleven vernieuwen, en of ze eventueel hun "amayesh" verblijfskaarten ruilden voor een systeem van hernieuwbare visa. Er is geen geografisch onderscheid.

Tertio verklaarde u dat Afghanen om te reizen binnen Iran, een "papier" bij de gemeente moeten gaan halen, maar u verklaarde de naam hiervan niet te kennen en verklaarde dat niemand dit deed (CGVS p. 10, 11). Nochtans blijkt dat bijvoorbeeld houders van een amayesh-kaart zich hiervoor niet naar "de gemeente" maar wel naar de BAFIA (Bureau Aliens and Foreign Immigrants Affairs) moeten richten. Gevraagd welke naam de verblijfskaarten voor Afghanen hadden, bleef u steken in het generische mohajerkaart (immigranten/vluchtelingenkaart) (CGVS p. 21), in plaats van deze correct als Amayesh-kaarten te benoemen. Ook uw verklaring als zouden deze er steeds hetzelfde uitzien (CGVS p. 22), klopt niet daar ze steeds worden heruitgegeven met een andere kleur. Ook uw verklaring als zou deze slechts halfjaarlijks geldig zijn is niet juist; de geldigheid is variabel per uitgifteronde.

Aansluitend hierop lijkt het quarto ook zo dat u blijkbaar de naam van de BAFIA niet kent; gevraagd waar kennissen van u met verblijfskaarten deze moesten halen of vernieuwen, kon u enkel aangeven dat het "een verre plaats" was (CGVS p. 21). Dit dient nochtans te gebeuren bij de BAFIA, dan wel bij de private onderaannemers gekend als kefalat.

Quinto bevraagd over Afghaans entertainment en televisie waar u naar keek in Iran, slaat u de bal een aantal keer danig mis. Bevraagd over het programma Shabkhand, stelt u dat dit werd uitgezonden op TOLO of Ariana (CGVS p. 14), terwijl het een 1TV programma is. U omschrijft GEM TV, een Turkse Perzisch- talige zender, als Afghaanse zender waar men mogelijk Afghan Star uitzond, of anders op Ariana (CGVS p. 13). Nochtans werd dit programma geproduceerd door en uitgezonden op TOLO. Gevraagd naar winnaars van dit programma, verwijst u naar een "Ali Ali", die zeven of acht jaar terug gewonnen had (CGVS p. 14). De best passende kandidaat, Ali Saqi, won 4 jaar geleden. U verwijst naar een winnaar uit Herat genaamd Javid, met een baard (CGVS p. 14). De enige winnaar genaamd Naveed (wederom best passende naam) blijkt evenwel geen baard te hebben gehad. Het klopt dan wel dat Jamal Mobarez won met een rap-lied zoals u aangaf (CGVS p. 14), maar dat gebeurde na uw vertrek uit Iran en komst naar Europa en is dus geen indicatie dat u in Iran in de Afghaanse gemeenschap leefde.

Ten vijfde bleek ook uw kennis over uw voorgehouden land van nationaliteit Afghanistan, eerder beperkt. Primo, over uw vreemde verklaringen over de taskara is supra al uitgeweid.

Secundo lijkt u niet op de hoogte van de administratieve onderverdeling van Afghanistan in provincies en districten.

Uitdrukkelijk bevraagd stelt u dat Afghanistan onderverdeeld is in provincies, regio's, districten, en dorpen, waarbij een regio kleiner of gelijk is aan een provincie (CGVS p. 19). Dit klopt natuurlijk niet, daar in Afghanistan er enkel provisijs en districten zijn. Aansluitend hierop gevraagd waar u geboren werd, verklaart u dat u afkomstig zou zijn van de vilayat Sabour dan wel Khoryoum (CGVS p. 8, 9) – lees provincie Sabour of Khoryoum. Nochtans verklaart u gelijktijdig afkomstig te zijn van Herat (CGVS p. 8, 9), de naam van zowel een provincie en district in gelijknamige provincie. Uiteindelijk verklaart u daarop “ik weet dat allemaal niet ik hoorde deze dingen” (CGVS p. 9). Later verklaart u dan dat u uit de provincie Khoryoum, district Sebool komt, en weinig weet over Afghanistan (CGVS p. 19). De genoemde plaatsen zijn onbestaand in Herat en Afghanistan.

Uw geografische kennis van Afghanistan in zijn geheel lijkt tertio eerder beperkt. Bevraagd over de grote steden in het land, noemt u eerst een aantal provincies, om uiteindelijk uit te komen bij Herat, Kabul, Mazar e Sharif, en Laghman als kleinere stad (CGVS p. 18). Laghman is nochtans geen stad, enkel een provincie. Bestaande steden van dezelfde grootte als Herat (Kandahar, Kunduz, Jalalabad, Ghazni) kwamen blijkbaar niet in u op. Gevraagd welke provincies naast Herat liggen, verwijst u naar Farah, Kabul en Ghazni (CGVS p. 19). Enkel Farah ligt naast Herat, de andere twee aan de andere kant van Afghanistan.

Quarto, gevraagd wat de belangrijkste weg van Afghanistan is, blijft u het antwoord schuldig, en verwijst u vaag naar een brug waar veel verslaafden zouden leven (CGVS p. 19). Nochtans is de belangrijkste weg van Afghanistan welgekend: de zogenoemde Ring Road (of nationale snelweg 01), de historische en vandaag opgekalefaterde enige snelweg die heel Afghanistan omspannt.

Quinto, gevraagd naar de verschillende etnieën binnen Afghanistan, slaagt u erin om de grootste etnie te vergeten, de Pashtoun (CGVS p. 9).

Sexto gevraagd enkele bekende Afgaanse atleten te noemen, kan u enkel verwijzen naar ene “Ali”, de nieuwe Bruce Lee (CGVS p. 15). Mogelijk bedoelt u Abbas Alizada, geen (formele) atleet maar heden een acteur, inderdaad bekend door zijn fysieke gelijkenis met Bruce Lee. Voor het overige somt u ook nog Ahmad Shah Massoud en Ahmed Zahir op (CGVS p. 15), respectievelijk een warlord en een charmezanger – geen atleten, wat u later zelf ook aangeeft. U verwacht daarop (vermoedelijk) de voornoemde rapper Jamal Mobariz met MMA-vechter Baz Mohammad Mobariz (CGVS p. 15). Dat u in deze context trouwens niet op de naam Rohullah Nikpai kon komen (CGVS p. 16), de enige Olympische medaillewinnaar in recente Afgaanse geschiedenis, is merkwaardig.

Septimo, bevraagd over allerhande machthebbers, politici, en dergelijke meer, gaat u ook danig de mist in. U omschrijft de belangrijkste tegenstander van Ghani tijdens de recente verkiezingen als ene Musawi Musawi, die later een modellencarrière had (CGVS p. 16). Het is onduidelijk op wie u doelde, maar u wist dus alleszins niet dat de belangrijkste tegenstander van Ghani, Abdullah Abdullah was (de enige gelijkenis zijnde de dubbele naam). Wie voor Karzai de macht had in Afghanistan kon u niet zeggen, en u gokte verkeerdelijk dat het mogelijk een Hazara was (CGVS p. 16). Dit klopt natuurlijk niet, daar de taliban toen de macht hadden, vijanden van de Hazara (zeker toen). Over Ismail Khan, beruchte warlord en later provinciegouverneur in Herat, wist u niets te zeggen, en Hekmatyar kon u enkel vaag als “een persoon van autoriteit” omschrijven (CGVS p. 20).

Octavo mist u ook het doel op essentiële punten betreffende de recente geschiedenis van Afghanistan. Zo wist u geen coherent antwoord te vormen op de vraag waarom er buitenlandse troepen zijn in Afghanistan, en kwam u er uiteindelijk op uit dat de Amerikanen het land wouden overnemen voor basissen en troepen stuurden nadat de taliban Kunduz hadden overgenomen. Uiteindelijk dient u toe te geven dat u geen specifiek incident voor de geest kon halen dat zou verklaren waarom er buitenlandse troepen aanwezig zouden zijn in Afghanistan (CGVS p. 18). Het onderhoud voor het CGVS vond nochtans plaats op de geladen datum 11 september, en u verwijst zelf later naar dit incident zonder de link te maken met de aanwezigheid van buitenlandse troepen in Afghanistan (CGVS p. 19). Van de Noordelijke Alliantie (wiens leider Ahmad Shah Masoud u eerder verkeerdelijk omschreef als president van Afghanistan; CGVS p. 15) had u enkel vaag gehoord, en u kon de link met de voornoemde Masoud niet leggen (CGVS p. 20). De opkomst van de taliban situeerde u 40 of 50 jaar terug in de tijd (CGVS p. 20), een misrekening van enkele decennia, en van hun leider Mullah Omar stelde u enkel vaag dat hij “van een vliegtuig was gehaald” (CGVS p. 20). Gevraagd of er voor de Amerikanen ooit andere landen waren die soldaten naar Afghanistan stuurden, gokte u van niet (CGVS p. 20). Nochtans weet vrijwel elke Afgaan dat ook de Sovjetunie een tijdlang tekeer ging in Afghanistan, en een eeuw voor hen het Britse rijk.

Ten zesde kan er ook nog op gewezen worden dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw voorgehouden komst van Afghanistan naar Iran. Zo verklaarde u voor de DVZ nog dat u tot uw elf jaar oud in Afghanistan woonde (verklaring DVZ dd. 2 januari 2019, afdeling 10.), maar voor het CGVS verklaarde u dat dit maar zeven jaar was (CGVS p. 6). Daarop gevraagd gedurende welke periode u dan op welke plaatsen woonde in Iran, kan u enkel antwoordden dat u in Mashad en Isfahan woonde, zonder te kunnen verduidelijken waar u wanneer woonde (CGVS p. 6).

De informatie waarop bovenstaande argumenten is gebaseerd werd toegevoegd aan de blauwe map.

De opmerkingen die u nastuurde omtrent de noties van het onderhoud zijn niet van dien aard om deze veelheid aan elementen contra uw voorgehouden nationaliteit te weerleggen. Ze slaan ook slechts op details, en lijken geen van de bovenstaande argumenten te weerleggen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de provincie Herat en daadwerkelijk over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoeker slaagt er derhalve niet in om middels zijn verklaringen zijn Afghaanse nationaliteit aan te tonen. Aldus heeft verzoeker op ernstige wijze verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals genoegzaam blijkt uit het voorgaande. Verzoeker weigert aldus op moedwillige wijze klaarheid te scheppen over en maakt het derhalve onmogelijk om een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke identiteit, Afghaanse nationaliteit en zijn levensomstandigheden voor zijn vertrek naar België.

Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden Afghaanse nationaliteit en zijn verblijf als Afghaanse vluchteling in Iran, kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die hij in het kader hiervan aanhaalt. De Raad wijst erop dat de instanties belast met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming in de eerste plaats dient na te gaan of verzoeker werkelijk over de voorgehouden nationaliteit beschikken. Indien verzoeker meent wel degelijk nood te hebben aan internationale bescherming, komt het hem toe, gelet op de hoger vermelde medewerkingsplicht en de op zijn schouders rustende bewijslast, de instanties een waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven over zijn identiteit, nationaliteit en levensomstandigheden, *quod non in casu*. Verzoeker draagt dan ook zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van deze verklaringen. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen, maakt verzoeker bijgevolg een eventuele gegronde vrees voor vervolging niet aannemelijk.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde vervolgingsfeiten, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet. Gelet op het feit dat verzoeker zijn aangevoerde Afghaanse nationaliteit wordt betwist, maakt hij evenmin een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juli tweeduizend twintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP